

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล

เรื่อง

มาตรการป้องกันยาเสพติดกับหลักสิทธิมนุษยชน :
กรณีศึกษากลุ่มปี-บอย ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

โดย

นายสมศักดิ์ จังตระกุล

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตรนิทรรศการเพื่อประชาธิปไตย (นธป.) รุ่นที่ ๑
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล

เรื่อง

มาตรการป้องกันยาเสพติดกับหลักสิทธิมนุษยชน :
กรณีศึกษากลุ่มปี-บอย ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

โดย

สมศักดิ์ จังตระกูล

หลักสูตรนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย (นธป.) รุ่นที่ ๑

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖

เอกสารฉบับนี้เป็นความคิดเห็นส่วนบุคคลของผู้ศึกษา

ชื่อ – สกุล นายสมศักดิ์ จังตระกูล

หัวข้อวิชา มาตรการป้องกันยาเสพติดกับหลักสิทธิมนุษยชน : กรณีศึกษากลุ่มบี-บอย
ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

คำสำคัญ : กลุ่มบี-บอย/ ยาเสพติด/ หลักสิทธิมนุษยชน

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

บทความฉบับนี้ มุ่งศึกษาถึงมาตรการป้องกันยาเสพติดกับหลักสิทธิมนุษยชน : กรณีศึกษากลุ่มบี-บอย ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา แบบกรณีศึกษา (Case Study Research) ที่ใช้ข้อมูลทุติยภูมิประกอบการสัมภาษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์แล้วนำเสนอผลการศึกษาพบว่า

การดำเนินมาตรการป้องกันยาเสพติดกับกลุ่มบี-บอยในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี มีการสร้างความสมดุลระหว่างสิทธิมนุษยชนของกลุ่มบี-บอย ของชุมชน และมาตรการป้องกันยาเสพติด ใช้การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อป้องกันยาเสพติด และให้เยาวชนอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย โดยลดพื้นที่เสี่ยง และเพิ่มพื้นที่บวก เพื่อให้เยาวชนใช้ทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ผลสำเร็จนี้เป็นศิลปะในการใช้สิทธิมนุษยชนให้มีความสมดุล และเหมาะสมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจนสามารถแก้ไขปัญหาสำคัญของสังคมได้

ผลสำเร็จของการดำเนินการ คือ

๑. เยาวชนกลุ่มเสี่ยง ได้รับการดูแลจากภาครัฐตามกิจกรรมที่กลุ่มมีความสนใจ ภาครัฐสามารถจัดการ ดูแล และควบคุมพฤติกรรมมิให้เยาวชนกลุ่มนี้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้

๒. เยาวชนกลุ่มเสี่ยง มีความภาคภูมิใจที่ส่วนราชการ สังคมและชุมชนให้การสนับสนุนกิจกรรม

๓. เป็นการสร้างพื้นที่บวก ที่สนับสนุนมาตรการป้องกันยาเสพติด

๔. เป็นการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชุมชนเมืองระหว่างกลุ่มบี-บอย กับชุมชนสะพานนริศ ได้อย่างยั่งยืน

AUTHOR : MR. SOMSAK CHANGTRAGUL.
TOPIC : THE DRUG PREVENTION MEASUREMENT AND HUMAN
RIGHTS : A CASE STUDY OF B-BOY IN SURATTHANI MUNICIPALITY.
KEYWORDS : B - BOY/ DRUG/ HUMAN RIGHTS.

EXECUTIVE SUMMARY

This study focus on the drug prevention measurement and human rights : a case study of B-Boy in suratthani municipality. This is a descriptive research or case study research, by using the secondary data and the interview to analyze and present. The research findings are as follows :

To preventing all B-Boy in suratthani municipality from drugs abuse. By making the balancing of three mainly parts - the rights of B – Boy, the rights of community and the drug prevention measurement. The participation of community is a major role to preventing drugs abuse. Providing the good environment for inventive activity of youths by decreasing the negative area and increasing the positive area. The balance and appropriate actions of human rights for all parties involved are the crucial key of success. Finally, the key problem of this society has been resolve.

The success of this performance is.

Firstly. The government agency arrange the activity for the risky youths demand. So it can manage and control the behavior of the risky youths to avoid the drugs.

Secondly. The risky youths are proud of government agency, society and community.

Thirdly. Increasing the positive area is supporting measures to prevent drug abuse.

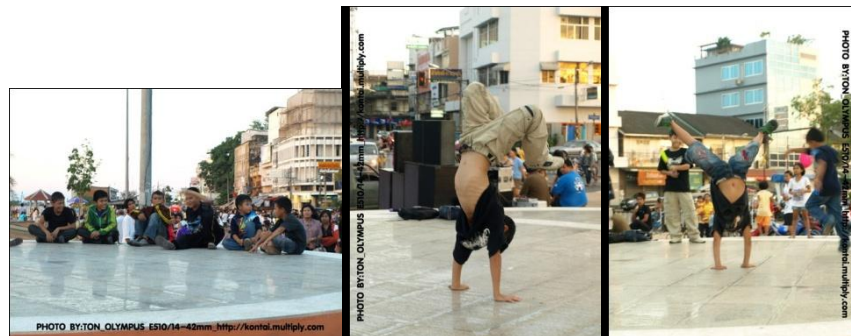
And Finally. The disputes between B – Boy and Na-ris bridge community has sustainable resolved.

มาตรการป้องกันยาเสพติดกับหลักสิทธิมนุษยชน : กรณีศึกษากลุ่มบี-บอย ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

๑. ความสำคัญของปัญหา

ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี บริเวณลานกิจกรรมริมแม่น้ำตาปีของชุมชนสะพานนริศมีกลุ่มเยาวชนที่มีความสนใจในการเต้นรำ ที่เรียกว่า กลุ่มบี-บอย กลุ่มหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มเยาวชนประมาณ ๕๐ คน มักจะมารวมตัวกัน ในช่วงเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น เป็นต้นไป แล้วมีการเปิดเพลงจากเครื่องเสียง และทำการเต้นในรูปแบบของการเต้นเบรกแดนซ์ ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมในการแสดงออกของกลุ่มวัยรุ่นยุคนี้ ผู้แทนของกลุ่มได้ร้องขอให้ นายสมศักดิ์ จังตระกุล รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ตำแหน่งในขณะนั้น) ในฐานะประธานคณะกรรมการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการจังหวัดสุราษฎร์ธานี พิจารณาสับสนุนกิจกรรมของกลุ่มโดยขอให้จังหวัดสนับสนุนเครื่องเสียงชุดใหม่ของทางราชการ มาทดแทนเครื่องเสียงชุดเดิมที่กลุ่มได้เรียกรื้อเงินซื้อกันเองที่ชำรุด และขอให้จังหวัดสนับสนุนการใช้ลานกิจกรรมดังกล่าวได้ด้วย ถึงแม้ว่าจะมีการร้องเรียนจากชาวชุมชนสะพานนริศเกี่ยวกับการมารวมตัวกันทำกิจกรรมของกลุ่มบี-บอยในย่านดังกล่าวนี้ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับการร้องเรียนจากชาวชุมชนสะพานนริศ ดังนี้

๑. มีการมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นที่สุ่มเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมที่อาจจะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๒. ไม่มีเจ้าหน้าที่ของทางราชการเข้าไปสอดส่องดูแลพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นการเสี่ยงที่อาจจะมีผู้ไม่หวังดีมาชักจูงเยาวชนกลุ่มนี้ไปในทางที่ไม่ดีได้

๓. มีการเปิดเครื่องเสียงดังรบกวนผู้อยู่อาศัยในบริเวณชุมชนสะพานนริศ และมีการใช้พื้นที่สาธารณะที่ไปรบกวนสิทธิในการใช้พื้นที่สาธารณะที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันนั้น คือ ลานกิจกรรมริมแม่น้ำตาปีของชุมชนสะพานนริศ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความเป็นธรรมในส่วนภูมิภาค โดยเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.

๒๕๓๔ มาตรา ๕๒/๑ (๒) ซึ่งจะต้องควบคุมมิให้ราษฎรเกิดความแตกแยก และให้ทุกฝ่ายสามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสะดวกสันติสุข ผู้ว่าราชการจังหวัด จึงมีบทบาทและหน้าที่ ทั้งในการแก้ไขปัญหาเสพติดควบคู่ไปกับการรักษาความสงบเรียบร้อยให้ราษฎรทุกกลุ่มได้อยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างสงบสุข โดยมีการบริหารราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและต้องบริหารราชการหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งยังต้องดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและราษฎร เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลและแนวทางการดำเนินงานตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะด้วย ดังนั้น การดำเนินการในเรื่องมาตรการป้องกันยาเสพติดกับกลุ่มบี-บอยในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จึงเป็นเรื่องที่นำศึกษาว่ามีผลกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรอง หรือคุ้มครอง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือที่เรียกว่า สิทธิมนุษยชน หรือไม่ และได้รับการดูแลแก้ไขจากผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร

๒. ความหมายของ บี-บอย

Wikipedia อธิบายคำว่า บี-บอย (B-boy) หรือ บี-เกิร์ล (B-girl) มาจากคำว่า เบรกบอย (break boy) โดยหมายถึง กลุ่มคนที่ชื่นชอบในวัฒนธรรมฮิปฮอป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเต้นเบรกแดนซ์ ซึ่งเป็นรูปแบบการเต้นที่พัฒนา มาจากกลุ่มวัยรุ่นคนดำและละตินอเมริกา ในเซาท์บรองซ์ ในระหว่างคริสต์ทศวรรษ ๑๙๗๐ โดยจะเต้นทั้งในแนวเพลงฮิปฮอป ฟังก์ และ แนวเพลงอื่น ๆ ด้วยที่มักเป็นดนตรีรีมิกซ์ (Remix) ที่คั่นระหว่างเพลงพัก ที่มาของคำว่า บี-บอย (B-boy) มาจากดีเจฮิปฮอปที่ ชื่อ ดีเจ คูล เฮิร์ก (DJ Kool Herc) ที่สังเกตว่ามีการตอบรับของกลุ่มนักเต้นในขณะที่เขาเปิดเพลงอยู่ จึงได้ตั้งชื่อพวกเขาว่าเป็น บีต-บอย (Beat-boy) หรือ บี-บอย กลุ่มบี-บอย สังเกตได้จากการแต่งกาย รสนิยมการฟังเพลง หรือวิถีชีวิต แต่ในระยะหลัง ๆ จะดูเฉพาะเจาะจงเฉพาะกลุ่มนักเต้น การเต้นของนักเต้นบี-บอย จะมี ๔ องค์ประกอบพื้นฐาน คือ

องค์ประกอบแรก คือ ท็อปโรก (TopRock) หมายถึง เป็นการเต้นที่มีรูปแบบเป็นลักษณะยืนเด่น ซึ่งคำว่า Top แปลว่าด้านบน Rock คือ การเขย่าหรือโยก นั่นเอง

องค์ประกอบที่ ๒ คือ ดาวน์โรก (Downrock) โดยคำว่า Down แปลว่า ด้านล่าง Rock แปลว่า เขย่าหรือโยก แปลรวมกันคือ การเต้นแบบด้านล่าง ซึ่งจะเรียกกันอีกอย่างว่า ฟุตเวิร์ก (Footwork) เป็นการเต้นลงบนพื้น

องค์ประกอบที่ ๓ คือ ฟรีซ (Freeze) เป็นท่าจบ โดยจะหยุดด้วยท่าทางต่างๆ เมื่อต้องการที่จะทำการจบการเต้น หรือ ต้องการหยุดตามจังหวะเพลง อาจจะเป็นท่าแบบธรรมดา หรือ เป็นท่าที่ผาดโผนก็ได้ เช่น ท่าทางแบบกลับหัว เป็นต้น

องค์ประกอบที่ ๔ คือ พาวเวอร์มูฟ (Powermove) เป็นท่าที่ใช้พลังของ ร่างกายและแรงเหวี่ยง โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นท่าที่ผาดโผนโดยเป็นส่วนของการเคลื่อนไหว ในการทำท่าหมุนบนพื้นหรือบนอากาศ

๓. ความหมายของสิทธิมนุษยชน

สิทธิมนุษยชน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคนตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นสิทธิที่ติดตัวมนุษย์ทุกคนมาตั้งแต่เกิด เป็นสิทธิพื้นฐานแห่งความเป็นมนุษย์ โดยแนวคิดนี้มองว่ามนุษย์นั้นมีสิทธิหรือสถานะสากล ไม่ขึ้นอยู่กับขอบเขตของกฎหมาย หรือปัจจัยท้องถิ่นอื่นใด เช่น เชื้อชาติ หรือ สัญชาติหลักการสำคัญที่สุดของสิทธิมนุษยชน คือ หลักความเสมอภาค หลักเสรีภาพและการไม่เลือกปฏิบัติ และหลักที่ถือว่ามนุษย์ทุกคนมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

สิทธิมนุษยชน ตามความหมายในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม

สิทธิมนุษยชน หมายถึง สิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงมีโดยเสมอภาคกัน เพื่อการดำรงชีวิตได้อย่าง มีศักดิ์ศรี มีโอกาสเท่าเทียมกันในการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่และสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงเป็นสิทธิที่ได้มาพร้อมกับการเกิดและเป็นสิทธิติดตัวบุคคลนั้นตลอดไปไม่ว่าจะอยู่ในเขตปกครองใด หรือเชื้อชาติ ภาษา ศาสนาใดๆ (คลังปัญญาไทย)

สรุป สิทธิมนุษยชน หมายถึง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองและคุ้มครองโดยกฎหมาย

๔. สถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย

ด้านเด็ก เยาวชนและครอบครัว

การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ผ่านมาส่งผลให้สถาบันครอบครัวไทยอ่อนแอลงทั้งในแง่ของศักยภาพบุคคลและการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก มีการทำร้ายเด็กโดยบุคคลในครอบครัวเกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติด การล่วงละเมิดทางเพศ การใช้แรงงานเด็ก

ด้านการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

การคุ้มครองผู้ต้องหาต้องคำนึงถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ให้มากขึ้นแต่ในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยากเนื่องจากการพิจารณาที่ยังล่าช้า การปฏิบัติต่อผู้อยู่ในเรือนจำ กระบวนการสอบสวนและประกันตัว นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายจำนวนมากที่ยังไม่รับรองสิทธิของประชาชนและชุมชน โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านนโยบายทางสังคม

รัฐธรรมนูญได้คุ้มครองไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มที่แตกต่างกันไม่ว่าด้านใด กำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมความเสมอภาค คุ้มครองไม่ให้มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว คุ้มครองผู้ใช้แรงงานแต่ก็ยังมีกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนอยู่มาก

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิทธิมนุษยชน

ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรในระดับโลกกำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น ในขณะที่คุณค่าเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมของทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายของประเทศไทยกลับเพิ่มขึ้น มีภัยคุกคามจากต่างชาติ แหล่งต้นน้ำถูกทำลาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับสิทธิมนุษยชน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้รับรองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไว้ และกำหนดให้รัฐบาล ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของประชาชนทุกคน การคำนึงถึงสิทธิความเป็นมนุษย์นี้ ไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐเท่านั้น แต่ทุกคนในสังคมจะต้องคำนึงว่าทุกคนที่เกิดมาไม่ว่าเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ร่ำรวยหรือยากจน หรือแม้แต่ผู้พิการก็ตาม ต่างก็ล้วนเป็นผู้ที่จะต้องได้รับการปกป้องคุ้มครอง ไม่ทำให้ผู้อื่นรู้สึกว่าคุณค่า ไม่มีคุณค่า ไม่มีปากไม่มีเสียง จะทำอะไรกับคน ๆ นั้นก็ได้ สิทธิมนุษยชนจึงเป็นสิทธิที่รัฐธรรมนูญมุ่งที่จะให้ความคุ้มครองแก่บุคคลทุก ๆ คน โดยมีได้แยกว่าบุคคลนั้นเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าว นับถือศาสนาใด มีเชื้อชาติอะไร เมื่อบุคคลเข้ามาอยู่ในพื้นที่ของประเทศไทยย่อมได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญทั้งสิ้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ และสิทธิมนุษยชนไว้หลายประการ ดังนี้

๑. ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

รัฐจะต้องปฏิบัติต่อประชาชนทุกคนโดยถือว่าประชาชนทุกคนเป็นมนุษย์มีศักดิ์ศรี สิทธิ เสรีภาพ จะปฏิบัติเยี่ยงสัตว์หรือสิ่งของไม่ได้ เช่น รัฐจะไม่ออกกฎหมายให้มีการซื้อขายทาสได้ เพราะจะเป็นการไม่เคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

๒. ความเสมอภาคของบุคคล

รัฐธรรมนูญได้ให้ความคุ้มครองโดยเสมอภาคกัน โดยคุ้มครองผู้ที่เสียเปรียบหรือด้อยโอกาสในสังคมเป็นกรณีพิเศษ การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุในเรื่องแหล่งกำเนิด เพศ ศาสนา ภาษา อายุ จะกระทำมิได้ เช่น ในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจะกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษาต่อว่าต้องมีอายุไม่เกิน ๒๐ ปี ส่วนสูงไม่ต่ำกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร หรือห้ามผู้มีความเบี่ยงเบนทางเพศ จะกระทำมิได้

๓. สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

บุคคลมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย เช่น การเคลื่อนไหว เดิน วิ่ง แต่อยู่ภายใต้กฎหมายโดยไม่ไปรบกวนสิทธิของผู้อื่น การจับ คุมขัง ตรวจค้น จะกระทำไม่ได้เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดไว้ การ

ลงโทษผู้กระทำความผิดโดยการทรมาน ทารุณกรรม หรือลงโทษด้วยวิธีการที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ เช่น การตัดข้อมือตัดข้อเท้า การตอกเล็บ เป็นต้น แต่สำหรับการประหารชีวิตนั้นรัฐธรรมนูญไม่ได้ถือว่าเป็นการลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม

๔. สิทธิของผู้ต้องหา

ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา เช่น คดีลักทรัพย์ เล่นการพนัน เสพยาเสพติด เป็นต้น ให้ถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะมีการพิสูจน์ได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิด ผู้ถูกจับจะต้องได้รับการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกจับกระทำความผิดอะไร รายละเอียดแห่งการจับเป็นอย่างไร ให้มีการแจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกจับไว้วางใจทราบ ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญามีสิทธิที่จะมีทนายความโดยรัฐจัดหาให้ หรือจะหาตัวเอง และปรึกษากับทนายความเป็นการส่วนตัว และผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนความเสียหายในกรณีที่มีคำพิพากษาว่า ไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิด

๕. สิทธิของพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา

บุคคลที่จะเป็นพยานในคดีอาญาจะได้รับความคุ้มครองจากรัฐ รวมทั้งได้ค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมในการเป็นพยาน ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดอาญาโดยได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือจิตใจ โดยตนไม่มีส่วนเกี่ยวกับการทำความผิดนั้น หากไม่ได้รับการบรรเทาความเสียหายจากผู้กระทำความผิด ผู้นั้นหรือทายาทมีสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ

๖. สิทธิของเด็ก

มีการกำหนดให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย จากผู้ยากไร้ ผู้พิการ ฯลฯ รัฐมีการคุ้มครองเด็กเยาวชน และบุคคลในครอบครัวจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เช่น เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กถูกทุบตี ทำทารุณกรรม ถูกล่วงละเมิดทางเพศ การแทรกแซงและการจำกัดสิทธิของเด็กเยาวชน และบุคคลในครอบครัว จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและเด็กและเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมที่เหมาะสมจากรัฐ

๗. เสรีภาพในการนับถือศาสนา

ประชาชนมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาและการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของตน หากไม่เป็นการขัดต่อหน้าที่พลเมืองและไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ในประเทศไทยมีการนับถือศาสนาอยู่หลายศาสนา เช่น การนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม เป็นต้น

๘. เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

การติดต่อสื่อสารกันของบุคคลโดยทั่วไปสามารถกระทำได้อย่างอิสระ รัฐไม่มีสิทธิที่จะตรวจสอบ กัก หรือเปิดเผยถึงสื่อสาร รวมทั้งการคัดฟัง แต่ก็มีข้อยกเว้นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เพื่อความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น การส่งของทางไปรษณีย์ที่มีการสงสัยว่าจะเป็นวัตถุระเบิดก็มีการตรวจสอบได้ การแสดงความคิดเห็นของประชาชนสามารถกระทำได้ ทั้งการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา การสื่อความหมายโดยวิธีอื่น เว้นแต่มีการจำกัดสิทธิโดยกฎหมาย

๕. เสรีภาพทางการศึกษา

การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญของประเทศและได้มีการกำหนดให้ การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัยการเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการได้รับความคุ้มครอง และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมตามความเหมาะสมของท้องถิ่นด้วย

๑๐. สิทธิในทรัพย์สิน

การถือครองทรัพย์สินที่ได้มาจากการทำมาหาได้ รวมถึงการที่ทรัพย์สินตกทอดเป็นมรดก รัฐได้ให้ความคุ้มครอง อันเป็นการสร้างหลักประกันในเรื่องทรัพย์สินกับประชาชน และมีการห้ามการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เพื่อการสาธารณูปโภค หรือสาธารณะประโยชน์อื่น เช่น การเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างเขื่อน ทางรถไฟ สนามบิน เป็นต้น

๑๑. สิทธิในบริการสาธารณสุข

ประชาชนมีสิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และหากเป็นผู้ยากไร้มีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เช่น กรณีบัตรประกันสุขภาพสำหรับผู้มีรายได้น้อย

๑๒. สิทธิของคนพิการหรือทุพพลภาพ และของคนชรา

คนพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ เช่น ห้องน้ำสาธารณะ ที่จอดรถ ที่นั่งในรถประจำทาง มีการกำหนดให้สิทธิแก่ผู้มีอายุเกิน ๖๐ ปี และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ และกำหนดให้รัฐสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๑๓. สิทธิของผู้บริโภค

มีการจัดตั้งสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นมาเพื่อเข้ามาคุ้มครองผู้บริโภคโดยทำหน้าที่ดูแล ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำตลอดจนให้ความช่วยเหลือผู้บริโภคที่ถูกเอาเปรียบ

๑๔. สิทธิของชุมชนท้องถิ่น

มีการให้ความสำคัญกับชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และการมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

๑๕. เสรีภาพในการรวมกลุ่ม

ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ กลุ่มเกษตรกร องค์กรเอกชน เพื่อประกอบกิจกรรมของกลุ่ม เช่น การตั้งสหกรณ์ภายในโรงเรียน การตั้งสมาคมผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังมีสิทธิในการจัดตั้งพรรคการเมืองเพื่อดำเนินการทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย

๑๖. สิทธิในการรับรู้และมีส่วนร่วม

มีการกำหนดสิทธิในการทราบข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เว้นแต่จะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน สิทธิที่จะได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยราชการในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชน และมีสิทธิแสดงความคิดเห็น เช่น การจะสร้างเขื่อน ประชาชนในพื้นที่ที่จะมีผลกระทบจากการสร้างเขื่อนต้องได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยราชการ และมีสิทธิแสดงความคิดเห็น

๑๗. สิทธิในการร้องทุกข์และฟ้องคดี

ในกรณีมีการละเมิดสิทธิ เสรีภาพ และสิทธิมนุษยชนขึ้น ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถไปแจ้งความร้องทุกข์หรือฟ้องคดีต่อศาลได้ ให้สิทธิที่จะฟ้องหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐให้รับผิดชอบได้หรือจะใช้สิทธิแจ้งเรื่องต่อหน่วยงานที่มีอำนาจเฉพาะตามรัฐธรรมนูญได้

๑๘. สิทธิและเสรีภาพอื่นๆ

เช่น สิทธิในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ความเป็นอยู่ส่วนตัว การคุ้มครองสิทธิในส่วนการเข้าไปหรือเข้าตรวจค้นในบ้านของผู้อื่น เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้ เสรีภาพในการเดินทาง การเลือกที่อยู่อาศัย เสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบและปราศจากอาวุธ เสรีภาพในการประกอบอาชีพ

สรุป รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของสิทธิมนุษยชน และหากบุคคลอยู่ในพื้นที่ที่ใช้รัฐธรรมนูญย่อมได้รับความคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และมีความเท่าเทียมกันในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตลอดจนการตรากฎหมาย การตีความ และการบังคับใช้กฎหมายอาจมีการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ หากถูกถูกรอนหรือถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนก็สามารถร้องเรียนต่อศาลเพื่อให้ดำเนินคดี โดยไม่คำนึงว่าบุคคลนั้นจะมีอายุเท่าไร เพศใด เชื้อชาติใด นับถือศาสนาและภาษาอะไร และมีสถานภาพทางกายหรือฐานะใด

๕. สถานการณ์ปัญหาเสพติดในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากประมาณการผู้เสพยาเสพติด เมื่อปี ๒๕๔๖ ซึ่งมีประมาณ ๔๖๐,๐๐๐ คน เป็น ๕๗๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๐ และเพิ่มเป็น ๖๐๕,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๑ และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประมาณการว่าจะผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ ในแต่ละปีประมาณ ๗๐,๐๐๐ คน และผู้ที่กลับไปมีพฤติการณ์ซ้ำ ประมาณ ๓๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ คน หรือรวมกันประมาณ ๑๐๐,๐๐๐-๑๑๐,๐๐๐ คน ด้านการแพร่ระบาดของยาเสพติด มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น กลุ่มที่ต้องเฝ้าระวังเป็นอย่างยิ่ง ได้แก่ กลุ่มเยาวชนอายุ ๑๒-๒๔ ปี และ ๒๕-๒๙ ปี และกลุ่มอาชีพรับจ้าง ตัวยาที่ต้องเฝ้าระวัง คือ ยาบ้า กัญชา และสารระเหยสถานการณ์ซื้อขายยาเสพติดนั้น ผู้เสพสามารถ

หาซื้อยาเสพติดได้สะดวกขึ้น และเป็นการซื้อขายกันเฉพาะกลุ่มและจำหน่ายให้เฉพาะขาประจำเท่านั้น และผู้เสพยาบางคนผันตัวจากผู้เสมาเป็นนักค้ารายย่อย โดยนำรายได้จากการค้าที่ได้จะนำมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ หรือได้ค่าตอบแทนเป็นยาเสพติดมาเสพ(ค้าเพื่อเสพ) โดยการซื้อ-ขายยาเสพติด ยังทำกันเฉพาะกลุ่มเพื่อหลบหลีกเจ้าหน้าที่ และมีการเสนอขายในกลุ่มเพื่อน ให้ทดลองหรือการลดราคาในการซื้อขายครั้งแรกเป็นการจูงใจ การซื้อขายมีทั้งการให้เครดิต และจ่ายเงินสดตามความไว้วางใจของกลุ่มผู้ซื้อ-ขาย สถานที่เสพตามบ้านพัก/ห้องพัก/หอพัก/บ้านเช่า โรงแรม และสถานบันเทิง เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ๒๕๔๘)

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่ในฝั่งตะวันออกของภาคใต้ มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ ๖ ของประเทศ และอันดับ ๑ ของภาคใต้ มีสภาพภูมิประเทศ ทั้งเป็นที่ราบสูง ภูมิประเทศแบบภูเขา รวมทั้งที่ราบชายฝั่ง มีพื้นที่ครอบคลุมถึงในบริเวณอ่าวไทย ทั้งบริเวณที่เป็นทะเล และเป็นเกาะ มีอาณาเขตติดต่อกับฝั่งทะเล เป็นระยะทางชายฝั่งยาว ๑๕๖ กม. มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลยาว จำนวน ๙ อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอพุนพิน อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอดอนสัก อำเภอเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทาง ๖๔๕ กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ และ ๖๕๐ กิโลเมตรโดยทางรถไฟ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๑,๐๗๙.๖๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘,๑๗๔,๗๕๘.๖๑ ไร่ มีประชากรทั้งสิ้นจำนวน ๑,๐๒๑,๒๘๘ คน เป็นชาย ๕๐๕,๕๕๖ คน หญิง ๕๑๖,๗๓๒ คน จำนวนบ้าน ๔๒๑,๑๖๖ หลัง (กรมการปกครอง, ๒๕๕๖) อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมือง รองลงมาอำเภอ กาญจนดิษฐ์ และอำเภอพุนพิน ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยประกอบอาชีพทางด้าน การเกษตรเป็นหลัก โดยใช้พื้นที่ในการเกษตรประมาณร้อยละ ๔๕ ของพื้นที่ทั้งหมด นอกจากนี้ยังประกอบ อาชีพทางด้านปศุสัตว์ ประมง อุตสาหกรรม และการทำเหมืองแร่ ความหนาแน่นประมาณ ๗๐ คนต่อตาราง กิโลเมตร มีรายได้เฉลี่ย ๑๓๘,๐๓๔ บาทต่อคนต่อปี แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๕ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง สุราษฎร์ธานี อำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอพุนพิน อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอดอนสัก อำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน อำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอบ้านตาขุน อำเภอพนม อำเภอวิภาวดี อำเภอเวียงสระ อำเภอเคียนซา อำเภอพระแสง และอำเภอชัยบุรี ๑๒๘ ตำบล ๑,๐๗๔ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๐๗ แห่ง มีสถานศึกษา ทั้งสิ้น ๖๕๕ แห่ง มีครู/อาจารย์ ๑๐,๒๒๐ คน มีนักเรียนนักศึกษา ๒๑๖,๐๐๕ คน อัตราส่วนครู/อาจารย์ ต่อ นักเรียน นักศึกษา เป็น ๑ : ๒๑.๑๓ (สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี, ๒๕๕๕) โดยสามารถแยกตามประเภท ได้ ดังนี้

สังกัด	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน ผู้สอน	จำนวน นักเรียน/ นักศึกษา	อัตราส่วน ครู :นักเรียน
สนง.คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๕๔๑	๖,๗๗๔	๑๒๘,๘๖๙	๑:๑๙
สนง.คณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๓๕	๑,๘๐๙	๔๓,๑๖๕	๑:๒๔
กรมอาชีวศึกษา	๗	๓๓๒	๙,๘๔๖	๑:๒๖
สนง.การศึกษาท้องถิ่น	๒๑	๕๕๒	๑๑,๑๓๔	๑:๒๐
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๔	๓๘	๕๘๗	๑:๑๕
สถาบันอุดมศึกษา	๖	๕๘๙	๒๑,๖๒๐	๑:๓๗
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๔	๒๖	๑๘๙	๑:๗๐
สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข	๑	๖๐	๕๙๙	๑:๑๐
รวม	๖๕๙	๑๐,๒๒๐	๒๑๖,๐๐๙	๒:๒๑.๑๓

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑

นอกจากนี้ ยังมีสถานศึกษาในระดับอื่น ดังนี้

๑. ระบบการศึกษานอกโรงเรียน คือ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในทุกอำเภอ
๒. สถาบันเปิดสอนระดับอุดมศึกษา คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์(นิด้า) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ศูนย์วิทยบริการจังหวัดสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหามกุฏราชวิทยาลัย (วัดธรรมบูชา)
๓. สถาบันเปิดสอนวิชาชีพ คือ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค ๑๑ สุราษฎร์ธานี วิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยการอาชีพไชยา และวิทยาลัยการอาชีพเวียงสระ

๖. สาเหตุของการใช้ยาเสพติด

สาเหตุของผู้ที่ติดยาเสพติดอาจเนื่องมาจากความกดดันทางอารมณ์และจิตใจ เช่น มาจากครอบครัวที่มีสิ่งแวดล้อมไม่ดี หรือมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ขาดความรักซึ่งกันและกัน ลูก ๆ ขาดความอบอุ่นขาดผู้อุปการะที่ดี ขาดการอบรมสั่งสอน ขาดความเห็นอกเห็นใจ พบแต่ความเบื่อหน่ายในชีวิต ในที่สุดก็มีแต่ความกลุ้มมองไม่เห็นอนาคต หันเข้าหายาเสพติดเพื่อหวังจะให้ยาช่วยบรรเทาความกลัดกลุ้มลงได้บ้าง และบุคคลเหล่านี้ก็ได้กลายเป็นอาชญากรแผ่นดินไปเป็นส่วนใหญ่

จากการวิจัยถึงสาเหตุของการติดยาเสพติดแบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย และตัวยาที่เสพรูปโดยภาพรวมคือ กลุ่มเด็กและเยาวชนทั้งในชุมชนแออัดและในโรงเรียน โดยภาพรวมเริ่มเสพยาเสพติดครั้งแรกตั้งแต่วัยรุ่น นอกเหนือจากเหล้าและบุหรี่ยาเสพติดที่ใช้ครั้งแรก มักเป็นกัญชาองลงไปคือเฮโรอีน โดยมีสาเหตุจากถูกเพื่อนชักจูงและความอยากลองประกอบกับความเชื่อที่ว่าทำให้เกิดความสุขผ่อนคลายความเครียด

โดยเฉพาะผู้เสียหายที่ต้องการทำงานหนักขึ้นมักเป็นผู้มีอาชีพใช้แรงงานรับจ้าง มีการศึกษาต่ำในระดับประถม แหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในชุมชน ที่พักอาศัย (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, ๒๕๕๐)

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (๒๕๕๑) กล่าวถึง สาเหตุของการใช้ยาเสพติด ได้ดังนี้

๑. เกิดจากความอยากรู้ อยากทดลอง ได้ยิน ได้ฟัง บางคนเคยเห็น จึงเกิดความอยากรู้ สนใจว่ายาเสพติดเป็นอย่างไร

๒. เพื่อนที่ใกล้ชิดสนิทกันชักชวน การถูกรบเร้าจากคนข้างเคียงบ่อยครั้ง จึงทำให้ยับยั้งใจไม่ได้

๓. สภาพครอบครัวมีปัญหา บรรยากาศภายในครอบครัวไม่ดี ขาดความรัก ความอบอุ่น บิดามารดาห่างเหินไม่ใช้เวลาใกล้ชิดเอาใจใส่เท่าที่ควร ประกอบกับปัจจัยอื่น ๆ ทำให้ไปเข้ากับกลุ่มเพื่อนจึงมีแนวโน้มกระทำผิดได้ง่าย

๔. สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน โรงเรียนไม่สามารถอบรมปลูกฝังจริยธรรม ศิลธรรม ควบคุมอย่างมีระเบียบวินัยทำให้โรงเรียนไม่สามารถอบรมสั่งสอนทั้งวิชาการและความประพฤติแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. สิ่งแวดล้อมของที่อยู่อาศัยในเขตที่พักอาศัยรอบบริเวณมีคนเสพยาเสพติด มีการซื้อขาย การได้ยืม การได้พบเห็น และที่ร้ายแรงที่สุด คือ ในบ้านมีคนที่ใช้ยาเสพติด

๖. สื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ การประชาสัมพันธ์ การแพร่ภาพ ซึ่งส่งผลทั้ง ๒ ด้าน คือ ด้านหนึ่งก็ช่วยควบคุมและป้องกัน แต่อีกด้านกลับเป็นการชักจูงโน้มน้าวไปโดยอัตโนมัติ

สุชา จันทน์เอม (๒๕๕๒) ได้แยกแยะสาเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษได้ดังนี้

๑. ติดเพราะยาซึ่งมีคุณสมบัติให้ติดเอง ผู้เคยเสพต้องใช้เวลาเสพติดนั้นซ้ำต่อไปเรื่อย ๆ ผู้เข้าไปคลุกคลีกับยาเสพติดแม้จะมีสุขภาพดีและมีความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ยอมให้ติด แต่ในบางครั้งผู้นั้นก็อาจติดได้เช่นกัน

๒. ความอ่อนไหวทางจิตใจและอารมณ์ ซึ่งรุนแรงมากน้อยแล้วแต่บุคคล วัยรุ่นที่ต้องการจะทำอะไรตามใจชอบหรือความนึกคิดของตน ต้องการที่จะได้รับสถานภาพทางสังคม เช่น ต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือในหมู่เพื่อนฝูง โดยพยายามทำอะไรให้คล้าย ๆ กัน เลียนแบบตามกัน ต้องการประสบการณ์ใหม่ เช่น อยากทดลองกระทำในสิ่งที่ตนไม่เคยกระทำมาก่อน บางคนต้องการหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ยากที่ประดังมาจากสิ่งแวดล้อมรอบด้าน หรือจากความรู้สึกภายในที่ไม่สบายหรือความเจ็บปวดต่างๆ หันมาสร้างโลกของตัวเองโดยการใช้ยาเสพติด

๓. ติดเพราะถูกชักชวน ถูกหลอกลวง ถูกบีบบังคับจากหมู่คณะ

๔. สิ่งแวดล้อม นับว่ามีอิทธิพลสำคัญอย่างยิ่งในการชักจูงให้บุคคลใช้ยาเสพติด เช่น อยู่ในละแวกที่อยู่อาศัยที่มีการค้าขายยาเสพติดและติดยาครอบบ้าน การอาศัยในครอบครัวเดียวกับผู้ที่ใช้ยาเสพติด

ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กอย่างยิ่งเพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ได้ให้การอบรมทางด้านจิตใจ แก่เด็กตลอดเวลา อุบัติการณ์ส่วนตัวของเด็ก อารมณ์ของเด็ก มีจุดเริ่มต้นมาจากบ้าน เพราะฉะนั้นครอบครัวจึงเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลหล่อหลอมให้เด็กเป็นคนดีหรือคนเลวได้

ชุสเตอร์ และคิลบี (Schuster and Kilby, ๑๙๕๓) กล่าวถึง สาเหตุการใช้ยาเสพติดว่าเกิดจาก

๑. ความวิตกกังวล

๒. พฤติกรรมของเพื่อนถ้าเพื่อนดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่ วัยรุ่นนั้นอาจจะมีพฤติกรรมเช่นนั้น

๓. วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่แตกแยกหรือมีการใช้ยาเสพติด วัยรุ่นนั้นจะมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดด้วยเช่นกัน

๔. วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีแนวโน้มที่จะใช้ยาเสพติด

๕. การใช้ยาเสพติดในวัยรุ่น จะมีลักษณะเฉพาะผู้ที่มามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และมักเกิดในวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ฟิลลิปปี (Phillips, ๑๙๕๔) กล่าวว่า การที่วัยรุ่นติดยาเสพติดนั้น มีอิทธิพลมาจากกลุ่มเพื่อนต้องการการยอมรับเข้ากลุ่ม แต่ถ้ายาเสพติดนั้นไม่ได้ช่วยทำให้เกิดความผูกพันกับเพื่อน ได้มันก็จะทำให้ลืมเรื่องที่ไม่สบายใจต่าง ๆ ได้ นอกจากนั้นอาจจะมีอิทธิพลมาจากครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีบุคคลในครอบครัวใช้ยาเสพติด

กล่าวโดยสรุป การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกที่จะใช้ยาเสพติดนั้น มีองค์ประกอบอยู่หลายประการ ดังนี้

๑. สภาวะของสังคม สภาพสังคมที่มีความปกติสุข ทุกคนในสังคมสามารถดำเนินชีวิตอย่างปกติธรรมดาได้อย่างมีความสุข ไม่มีแรงผลักดันให้ต้องพึ่งยาเสพติด และมีทางเลือกอื่นที่ดีกว่าการใช้ยาเสพติดการใช้ยาในทางที่ผิดก็จะไม่เกิดขึ้น

๒. ขนบธรรมเนียมและประเพณี มีส่วนสำคัญในฐานะปัจจัยเกื้อหนุนต่อการใช้ยาเสพติด เช่น ครอบครัวที่พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย หรือเปิดร้านขายเหล้า บุหรี่ หรือครอบครัวที่พ่อแม่ นิยมตั้งวงกินเหล้า เล่นไพ่ สูบบุหรี่ รวมทั้งธรรมเนียมพื้นบ้านของบางท้องถิ่นที่ชักชวนกันเสพสิ่งเสพติดกันอย่างสนุกสนานในเทศกาลต่างๆ ย่อมเป็นองค์ประกอบที่ชักจูงให้เด็กหันไปเสพสิ่งเสพติดตามอย่างได้อย่างง่ายดาย

๓. อิทธิพลความพึงพอใจ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนในสังคมหันไปเสพสิ่งเสพติด เช่น การเฉลิมฉลองในโอกาสต่างๆ การกระทำตามอย่างของวัยรุ่น ที่คิดว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่น่ากลัวและจำเป็นต้องใช้เพื่อเพิ่มความสุขสนุกสนานในการเที่ยวเตร่ เป็นต้น ความพึงพอใจเหล่านี้เป็นเรื่องของค่านิยมที่เราจะรณรงค์ชักจูงให้เลิกหรือขจัดให้หมดไปได้ยากยิ่ง

๔. ขาดแคลนแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ การที่ประชาชนในสังคมขาดแคลนแหล่งพักผ่อนทั้งกายและใจ ทำให้ไม่มีช่องทางผ่อนคลายความเครียดและความกดดัน ประชาชนบางส่วนจึงหันเข้าหาการพักผ่อนด้วยการดื่มเหล้า

จากที่ได้กล่าวถึงปัญหาสาเหตุคิดในภาพรวมมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าการขับเคลื่อนของสังคมโดยรวมจะสามารถส่งผลให้ปัญหาต่างๆ คลี่คลายในทางที่ดีได้แนวคิดทางสังคมที่เห็นว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาต่อสถานการณ์ปัญหาสาเหตุ ก็คือ ฉันทามติ (Consensus Theory) กล่าวคือ “ความคิดเห็นที่ร่วมกันจำนวนหนึ่งของกลุ่มที่ผสมผสานกัน หรือของสาธารณะอย่างหนึ่ง ซึ่งรวมเอาความคิดเห็นของมวลสมาชิก แล้วผนึกเข้าไว้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่จำเป็นจะต้องเป็นความคิดที่ลงรอยกันเป็นเอกฉันท์ แต่เป็นความคิดที่มวลสมาชิกถือเป็นฐานในการปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างน้อยก็คราวหนึ่ง”

ทุกคนในสังคมต่างยอมรับว่ายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่สุด ที่บ่อนทำลายประเทศชาติและประชากรในชาติ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่ถือว่าเป็นกำลังสำคัญในอนาคต ยาเสพติดก็แพร่ระบาดเข้าไปอย่างรวดเร็ว การสร้างฉันทามติจะเป็นเครื่องมือในการให้คนในสังคมเห็นพ้องต้องกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการต่อสู้กับปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน (Interdependent) มีการประสานงานกันทำงานอย่างผสมผสาน และความสอดคล้องในเรื่องความเห็น ความรู้สึก ที่เห็นว่ายาเสพติดเป็นภัยคุกคามต่อสังคมโดยรวม ดังนั้น การป้องกันยาเสพติด ควรจะเน้นการป้องกัน โดยการสร้างสภาพแวดล้อมของสังคมที่ไม่ผลักดันและส่งเสริมให้คนต้องหันไปพึ่งยาเสพติด จะต้องมีการพัฒนาลักษณะนิสัย และบุคลิกภาพให้คนพึ่งตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด เป็นเครื่องค้ำจุนชีวิต จึงจะต้องอาศัยกลไกทางวิถีชาวบ้าน จารีตและวัฒนธรรมในการขับเคลื่อน ไปสู่ฉันทามติที่ทรงพลัง ในการแก้ไขปัญหา และในขณะที่เดียวกันก็ต้องดำเนินการให้ผู้ใช้ยาเสพติดได้รับการบำบัดรักษาให้หายและฟื้นฟูจิตใจให้หลุดพ้นจากการเป็นทาสยาเสพติดตลอดไป

๗. วิธีดำเนินการ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้พิจารณาดำเนินมาตรการป้องกันยาเสพติดกับกลุ่มบี-บอยในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี โดยมุ่งสร้างความสมดุลระหว่างสิทธิมนุษยชนของกลุ่มบี-บอย ของชุมชน และมาตรการป้องกันยาเสพติด ให้มีความสัมพันธ์สามารถรองรับซึ่งกันและกันได้ได้อย่างเหมาะสม เพราะหากเน้นมาตรการด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป และไม่ได้จัดความสมดุลให้กับมาตรการอื่นๆ ก็จะเกิดปัญหาขึ้น เช่น หากละเลยกลุ่มบี-บอยก็เท่ากับผลักดันเยาวชนกลุ่มเสี่ยงนี้เข้าไปสู่วงจรยาเสพติด แต่หากใส่ใจมากก็ต้องระวังสิทธิของชุมชนที่อาจจะได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการใช้พื้นที่และเสียงจากกลุ่มบี-บอย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดความสมดุลของมาตรการต่างๆ เหล่านี้

จังหวัดสุราษฎร์ธานี (สมศักดิ์ จังตระกุล, ๒๕๕๖) จึงพิจารณาในกรอบของการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อป้องกันยาเสพติด เพื่อให้ภาคประชาสังคมได้เข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไข

ปัญหาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรมด้วย โดยมีเป้าหมายให้สังคมมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมสงบสุข และให้เยาวชนอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ปราศจากแหล่งมั่วเม้าที่ชักนำไปทางที่ผิด โดยลดพื้นที่เสี่ยง หรือพื้นที่ที่อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเยาวชน และเพิ่มพื้นที่บวกหรือพื้นที่ดี เพื่อเป็นทางเลือกและทำกิจกรรมสร้างสรรค์ของเยาวชนให้มากขึ้น และทำความเข้าใจกับชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเปิดทางเลือกให้กับเยาวชน สามารถทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะขอให้ชุมชนเข้าใจในเรื่องการจัดลานกิจกรรมสร้างสรรค์ของเยาวชน เป็นเวทีที่ให้เยาวชนได้แสดงออกถึงความสามารถ ความฝันของตนเอง ในกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจเรียกว่า ลานสานฝันของเยาวชน ในขณะที่เดียวกันก็ได้สร้างความเข้าใจกับกลุ่มบี-บอย ให้มีการรวมกลุ่มกันบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ช่วยเหลือประชาชน ร่วมกันปลูกต้นไม้ ร่วมกันทำความสะอาดในชุมชน ฯลฯ โดยมีเจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีมาช่วยเป็นแกนนำของทั้งสองส่วน ซึ่งเมื่อรวมตัวกันได้จะแปลเปลี่ยนเป็นพลังทางสังคมที่เข้มแข็ง ที่จะเป็นทั้งการดูแลเยาวชนกลุ่มเสี่ยง และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนมีช่องทางในการแสดงออกตามควร และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม ชุมชน ให้เป็นที่ยอมรับ โดยจะเป็นการลดปัญหาทางสังคม และเป็นการเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์และสนับสนุนให้เยาวชนสามารถร่วมกันทำกิจกรรมเชิงบวกหรือกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อมิให้เยาวชนเหล่านั้นต้องเสี่ยงที่จะต้องเข้าไปเกี่ยวกั้วกับกระบวนการของยาเสพติด ซึ่งเป็นการสร้างรั้วสังคมให้มีความเข้มแข็งในการป้องกันปัญหาเสพติดให้เกิดผลสัมฤทธิ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงดำเนินการ โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ

๑. จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มอบหมายให้เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จัด มหกรรมลงดี บี-บอย ไชว์ ชวนเพื่อนพ้อง ร่วมใจต้านภัยยาเสพติด เฉลิมพระเกียรติ ที่บริเวณสะพานนริศริมเขื่อนแม่น้ำตาปี โดยให้มี บี-บอย ไชว์ จากกลุ่ม บี-บอย ซึ่งเป็นเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นโชว์เต้น ๑๐ ทีม จำนวน ๕๐ คน โดยมีผู้ที่สนใจในการเต้น บี-บอย เข้าร่วมชมเป็นจำนวนมาก การจัดงานดังกล่าวนี้เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ รณรงก์ปัญหาเสพติดในวันต่อต้านยาเสพติดโลก ตลอดจนให้ทุกภาคส่วนในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดร่วมกัน รวมทั้งเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของเครือข่ายเยาวชนบี-บอย พร้อมทั้งร่วมพัฒนาเครือข่ายไปสู่การสร้างจิตสาธารณะห่างไกลยาเสพติด เพื่อประโยชน์ให้กับสังคมและชุมชน นอกจากนี้ยังจัดให้มีกิจกรรมภายในงานด้านอื่นๆ ด้วย เช่น มีการเสวนาหัวข้อ “เท่าไรอย่างไรให้ห่างไกลยาเสพติด” การประกวดจัดนิทรรศการยาเสพติด ไชว์จากกลุ่มบี-บอย และเล่นเกมสัจของรางวัล

๒. จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มอบหมายให้เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี สนับสนุนเครื่องเสียงชุดใหม่เพื่อใช้ในการประกอบกิจกรรมให้กับกลุ่มบี-บอย ตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ จะต้องมีการลงทะเบียนประวัตินักเต้นบี-บอย ทุกคน ทุกกลุ่ม เพื่อสามารถติดตามพฤติกรรม และเฝ้าระวังมิให้กลุ่มเสียงเหล่านี้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๓. จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร่วมกับเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จัดกิจกรรมกลุ่มบี-บอย สานสัมพันธ์ชุมชน โดยกลุ่มบี-บอยจะต้องทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ให้กับชุมชนสะพานนริศ ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เสียงของกลุ่ม โดยร่วมกับชุมชนในการเก็บกวาด รักษาความสะอาดในบริเวณสะพานนริศ และต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชนด้วย โดยต้องคำนึงถึงสิทธิในการใช้ลานกิจกรรมของบุคคลอื่นด้วย และทำความเข้าใจในเรื่องความดังของเสียงต้องมีให้เป็นการรบกวนผู้อยู่อาศัยในชุมชนด้วย

๔. ให้เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี และส่วนราชการต่างๆ ได้ให้ความสำคัญกับการแสดงออกของกลุ่มบี-บอย โดยให้โอกาสในเชิญไปร่วมในการแสดงในพิธีการต่างๆ ที่ทางราชการได้จัดขึ้น

๘. ผลการดำเนินการ

การดำเนินการประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี สามารถจำแนกผลความสำเร็จได้ดังนี้ คือ

๑. เยาวชนกลุ่มเสียง ได้รับการดูแลจากภาครัฐตามกิจกรรมที่กลุ่มมีความสนใจที่จะทำร่วมกัน ทำให้ภาครัฐสามารถดูแล และควบคุมพฤติกรรมมิให้เยาวชนกลุ่มนี้ (ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดสูงมาก) เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้ อีกทั้งยังเป็นการนำเยาวชนกลุ่มเสียงเข้าสู่ระบบในมาตรการป้องกันยาเสพติดที่เป็นรูปธรรม โดยการทำทะเบียนประวัติ

๒. เยาวชนกลุ่มเสียง มีความภาคภูมิใจที่ส่วนราชการ สังคมและชุมชน ให้ความสำคัญและเข้ามาให้การดูแล สนับสนุนกิจกรรมที่พวกเขาให้ความสนใจอย่างแท้จริง

๓. เป็นการสร้างพื้นที่บวก ที่สนับสนุนมาตรการป้องกันยาเสพติดในรั้วสังคม ได้อย่างเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง

๔. เป็นการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชุมชนเมือง ระหว่างกลุ่มบี-บอย กับชุมชนสะพานนริศ ได้อย่างยั่งยืน โดยเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน และมีการร่วมมือกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะร่วมกัน คือ การร่วมกันเก็บกวาดทำความสะอาดในบริเวณชุมชนสะพานนริศ

สรุป มาตรการป้องกันยาเสพติด โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของกลุ่มบี-บอย และผู้อาศัยในชุมชน
ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีในครั้งนี้จึงเป็นผลสำเร็จที่นับว่าเป็นตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นอีกมุมมองหนึ่งว่า
ศิลปะในการใช้สิทธิมนุษยชนที่มีความสมดุล และเหมาะสมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถแก้ไขปัญหา
สำคัญของสังคมได้เช่นกัน

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

- กรมการปกครอง. (๒๕๕๖). รายงานสถิติจำนวนประชากร และบ้าน ทั่วประเทศ และรายจังหวัด ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2555. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://stat.bora.dopa.go.th/xstat/pop55_3.html. (วันที่ค้นข้อมูล : ๑ มิถุนายน ๒๕๕๖).
- คลังปัญญาไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php/>. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖).
- นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล. (๒๕๔๑). อาชญากรรม(การป้องกัน:การควบคุม). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (๒๕๔๐). แนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายแก้ปัญหาหายสาบสูญในประเทศไทย. ในวารสาร บทคัดย่องานวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติดปี พ.ศ. 2539-2541 (เอกสารเผยแพร่ 1-10-2542). ม.ป.ท.
- พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.nakhonthai.go.th> (วันที่ค้นข้อมูล : ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖).
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.pub-law.net>. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖).
- ไพโรจน์ พลเพชร และนายณัฐกร ศรีแก้ว. (๒๕๔๕). รายงานการศึกษาโครงการศึกษาสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามกรอบรัฐธรรมนูญในบริบทของสังคมไทยและมาตรฐานสากลระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน. เสนอ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ โดย ศูนย์ศึกษาและพัฒนาสันติวิธี, มหาวิทยาลัยมหิดล. ม.ป.ท.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ombudsman.go.th>. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖).
- สมศักดิ์ จังตระกุล. (๒๕๕๖, ๕ พฤษภาคม). อดีตรองผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดสุราษฎร์ธานี. สัมภาษณ์.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (๒๕๔๘). [ออนไลน์].
- สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. เข้าถึงได้จาก : http://nctc.oncb.go.th/new/index.php?option=com_fabrik&view=table&tableid=11&calculations=0&resetfilters=0&Itemid=165&limitstart11=180. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖).
- สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (๒๕๕๕). บรรยายสรุปจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒๕๕๕. [ออนไลน์].
- กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร. เข้าถึงได้จาก : <http://media.suratthani.go.th/document/surat55.pdf>. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖).

สุชา จันทน์เอม. (๒๕๔๒). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ภาษาอังกฤษ

Phillips. (๑๙๙๔). (อ้างถึงในสยาม มุลิกไชย). *ความรู้ – วิชาการเกี่ยวกับยาเสพติด*. [ออนไลน์].

โรงพยาบาลธัญญารักษ์สงขลา กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.sdtdc.go.th/paper/74>. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖).

Schuster and Kilby, (๑๙๙๓). (อ้างถึงในสยาม มุลิกไชย). *ความรู้ – วิชาการเกี่ยวกับยาเสพติด*. [ออนไลน์].

โรงพยาบาลธัญญารักษ์สงขลา กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.sdtdc.go.th/paper/74>. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖).

UNITED NATION. **THE UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS.**

[Online]. HUMANRIGHTS. Retrieved June 23, 2013. From <http://www.un.org/en/documents/udhr/index.shtml>.

Wikipedia. [Online]. Retrieved June 23, 2013. from <http://th.wikipedia.org>.